

PROP DE VOSALTRES

Advent. Davant la tragèdia, esperança

Benvolguts diocesans:

Un fort desig roman inamovible en el cor de l'ésser humà: viure amb autenticitat, practicar la coherència entre pensament i acció, i manifestar la sinceritat dels nostres plantejaments personals. Tot això amb la pretensió d'encaminar els nostres sentiments a servir el bé comú i, per descomptat, a treballar per la dignitat de totes les persones.

Els cristians hi afegim, encara, la petició al Senyor perquè ens acompanyi a complir amb aquest admirable desig i a mantenir ferma l'esperança en el compliment de les promeses divines i en el treball constant per seguir-lo, i practicar les virtuts que ens mostra amb les seves paraules i els seus fets.

El temps de l'Advent és propici per reflexionar sobre aquesta doble disposició. Són quatre setmanes en què ens preparam per rebre el Messies de Déu, que ens revela el disseny amorós del Pare i ens permet mirar els altres i el futur amb l'esperança que transformarem les nostres vides, millorant-les per servir el proïsme amb major intensitat. És una preparació personal i comunitària que exigeix austeritat en els estils de vida i molta proximitat a tots els qui passen situacions greus de necessitat.

Potser hi ha qui pensa que, en aquests moments tràgics en què està submergit el nostre món a causa de la pandèmia, no és humanament prudent aferrar-nos a l'esperança d'un Redemptor. Semblaria més assenyat esperar l'aparició d'una vacuna que solucioni l'actual malaltia, la causant ara de sofriments i amb posteriors i imprevisibles derivacions en el terreny social i

econòmic. Tristesa, por i incertesa són els sentiments que amb més força percebem al nostre voltant, però els cristians no renunciarem mai a comunicar l'alegria del naixement de Jesús.

Naturalment, els cristians ens hem d'esforçar a mitigar les fatals conseqüències d'aquesta situació amb mostres de solidaritat, tendresa i proximitat amb els qui més sofreixen. I només ho podem fer si mantenim el regal de l'esperança que ens concedeix Déu perquè, sense falsos optimismes ni esperes inactives, fonamentem el nostre ésser i el nostre quefer en la trobada amb Jesucrist.

L'esperança ens manté actius, plens de vitalitat i disposats a dedicar als altres el millor del nostre cor. És una virtut teològica que recordem molt durant el temps de l'Advent i que ens evita caure en el pessimisme provocat pel pecat de l'individualisme, de l'aïllament i de l'oblit del

Déu que es preocupa de totes les seves criatures.

L'ésser humà espera aconseguir tots els objectius que es proposa i s'hi afanya amb la seva intel·ligència, amb el seu esforç i amb la seva dedicació. En aquests moments gairebé tots esperem que una vacuna ens alliberi d'aquesta preocupació actual, cosa que és legítima i fàcilment comprensible. A aquesta espera natural, s'hi superposa o s'hi afegeix la visió transcendent, la de l'esperança en el Senyor, que arriba per salvar-nos a tots i trencar amb les cadenes del pecat i de la mort. L'Advent ens prepara per a la festa de l'alegria del Nadal i ens obre l'esperança de la vida eterna.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

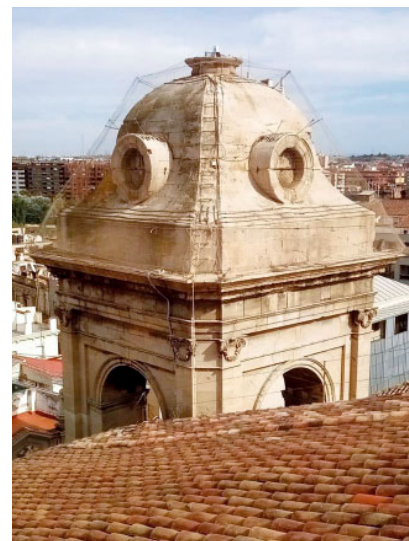
NOTÍCIES

Netegen la teulada de la Catedral Nova

La delegació a Lleida del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya va netejar, a principis de novembre, la teulada i les torres de la Catedral Nova. Aquest edifici, construït entre 1761 i 1781 i

d'estil barroc, està catalogat com a Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN).

Aquesta neteja es fa periòdicament com a prevenció amb l'objectiu d'evitar danys provocats pels excresciments de les cigonyes.

CERCA DE VOSOTROS

Adviento. Ante la tragedia, esperanza

Queridos diocesanos:

Un fuerte deseo permanece inamovible en el corazón del ser humano: vivir con autenticidad, practicar la coherencia entre pensamiento y acción, y también manifestar la sinceridad de nuestros planteamientos personales. Todo eso con la pretensión de encaminar nuestros sentimientos para servir al bien común y, por supuesto, para trabajar por la dignidad de todas las personas.

Los cristianos añadimos a todo lo anterior una petición al Señor para que nos acompañe a cumplir con ese admirable deseo y a mantener firme la esperanza en el cumplimiento de las promesas divinas y en el trabajo constante por seguirle y practicar las virtudes que nos muestra con sus palabras y sus hechos.

El tiempo del Adviento es propicio para reflexionar sobre esta doble disposición. Son cuatro semanas en las que nos preparamos para recibir al Mesías de Dios, que nos revela el designio amoroso del Padre y nos permite mirar a los demás y al futuro con la esperanza de que transformaremos nuestras vidas mejorándolas para servir a los demás con mayor intensidad. Es una preparación personal y comunitaria que exige austeridad en los modelos de vida y mucha cercanía a todos aquellos que pasan situaciones graves de necesidad.

Posiblemente alguien piense que, en estos momentos trágicos en los que está sumergido nuestro mundo por causa de la pandemia, no es humanamente prudente aferrarnos a la esperanza de un Redentor. Parecería más sensato esperar la aparición de una vacuna que solucione la actual enfermedad causante ahora de sufrimientos y con posteriores e imprevisibles derivaciones en el terreno social y económico. Tristeza, miedo e incertidumbre son los componentes que con más fuerza percibimos a nuestro alrededor. Los cristianos no renunciaremos nunca a comunicar la alegría del nacimiento de Jesús.

Naturalmente, los cristianos tenemos que esforzarnos en mitigar estas fatales consecuencias de esta situación con muestras de solidaridad, de ternura y de proximidad con los que más sufren. Y sólo lo podemos hacer si mantenemos el regalo de la esperanza que nos concede Dios para que, sin falsos optimismos ni esperas inactivas, fundamentemos nuestro ser y nuestro quehacer en el encuentro con Jesucristo.

La esperanza nos mantiene activos, llenos de vitalidad y dispuestos a dedicar a los demás lo mejor de nuestro corazón. Es una virtud teologal que recordamos mucho en el tiempo del Adviento y que nos evita caer en el pesimismo provocado por el pecado del individualismo, del aislamiento y del olvido de Dios que se preocupa de todas sus criaturas.

El ser humano espera conseguir todos los objetivos que se propone y para ello se afana con su inteligencia, con su esfuerzo y con su dedicación. En estos momentos y a nivel general todos esperamos que una vacuna nos libere de esta preocupación actual. Lo cual es legítimo y fácilmente comprensible. A esa espera natural se superpone o se añade la visión trascendente con la esperanza en el Señor que llega para salvarnos a todos y romper con las cadenas del pecado y de la muerte. El Adviento nos prepara para la fiesta de la alegría en la Navidad y nos abre la esperanza de la vida eterna.

Con mi bendición y afecto,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Pregó virtual per obrir el Cicle de Nadal

Pesebre del mestre pessebrista Albert Beltran

Les restriccions sanitàries per la pandèmia de la Covid-19 han obligat a l'Agrupació llerdenca de Pessebristes a alterar substancialment el programa d'actes previst per a les properes festes nadalenques.

Tot i això, l'Agrupació ha decidit mantenir el Concurs de Pessebres que arribarà enguany a la se-

va LXXXVI edició, amb unes bases que hauran d'adaptar-se a les actuals circumstàncies. Alhora, s'ha suspès per a enguany la convocatòria del Concurs Infantil i Juvenil, que hauria arribat a la XLV edició.

Pel que fa a les exposicions de pessebres, l'entitat té previst obrir la capella del Peu del Romeu del

19 de desembre al 10 de gener de 2021, totes les tardes de 6 a 8.30 de la tarda, amb les degudes mesures sanitàries i de control. Així, la capella acollirà enguany el conjunt de diorames del mestre pessebrista Albert Bertran, i a les plantes superiors es podrà contemplar la col·lecció de diorames bíblics dels mestres pessebristes Martha Pérez i Emili Tordera i el llegat de pessebres en miniatura de Paulina Atmetller, així com una mostra de figures i pessebres d'arreu del món.

També s'ha previst la celebració de la Jornada de Germanor dels Pessebristes Lleidatans el diumenge 20 de desembre, amb la celebració de l'Eucaristia al Santuari de Sant Antoni de Pàdua dels franciscans. Així mateix, hi haurà el tradicional Pregó, si bé de manera virtual, a càrrec de la Dra. Montserrat Esquerda, pediatra de l'Hospital Sant Joan de Déu Terres de Lleida i directora general de l'Institut de Bioètica de la Universitat Ramon Llull, amb el qual s'obria oficialment aquest singular Cicle de Nadal 2020.

Jordi Curcó

Mor als 95 anys Mn. Jesús Tarragona Muray

Mn. Jesús Tarragona Muray va morir el dia 12 de novembre de 2020, als 95 anys d'edat i 72 de sacerdot.

Va néixer a Torrelameu el 17 de maig de 1925. Va estudiar al Seminari de Lleida entre els anys 1935-1936 i

1938-1948; el 25 de maig de 1948 va ser ordenat pel bisbe Aurelio del Pino i Gómez.

Va dedicar la seva vida a la conservació de l'art sacre de la Diòcesi sent Delegat diocesà del Patrimoni Artístic entre 1986 i 2009.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

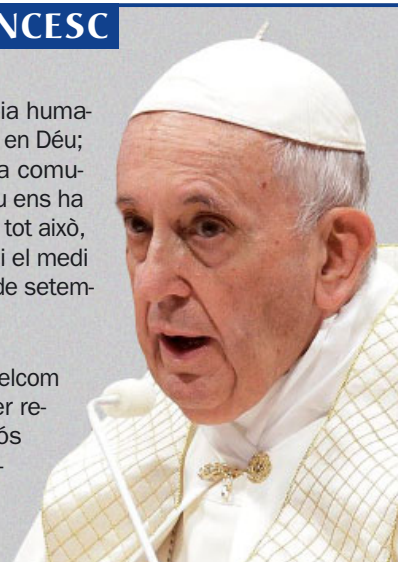

@Pontifex: «Confieu en el Senyor i esforceu-vos per entrar en els seus plans, acceptant que la seva salvació pot trobar-nos per camins diferents als que esperaríem» (28 d'agost).

@Pontifex: «La pandèmia actual està evidenciant la nostra interdependència: tots estem connectats, els uns amb els altres, tant en el bé com en el mal. Per tant, per sortir millors d'aquesta crisi hem de fer tots junts solidàriament» (3 de setembre).

@Pontifex: «Com a família humana tenim un mateix origen en Déu; habitem la mateixa casa comuna, el planeta jardí on Déu ens ha posat. Però quan oblidem tot això, el teixit social es debilita i el medi ambient es deteriora» (3 de setembre).

@Pontifex: «El món és quelcom més que un problema per resoldre, és un misteri joïós que contemplem amb gaudiosa lloança» (7 de setembre).

Mor Francesc Xavier Ciuraneta, bisbe emèrit de Lleida

històrica *Arrels cristianes de Lleida* i ens va acompanyar amb les glosses dominicals *Evangelí i Vida*. També es va construir el Museu de Lleida diocesà i comarcal. El bisbe Ciuraneta va defensar la unitat del fons artístic amb fidelitat a l'Església, a la seva consciència i a la seva diòcesi, respectant les lleis civils.

L'any 2007 va rebre la Creu de Sant Jordi per part de la Generalitat de Catalunya. També, aquest any, va rebre la Medalla de la Ciutat de Lleida per part de la Paeria.

Preocupat per la transmissió de la fe, amb els seus escrits i paraules arribava al cor dels fidels. Va treballar molt per la recuperació del patrimoni artístic de la diòcesi dedicant molts esforços i superant grans dificultats. Des del març de 2007 ha viscut amb molta enteresa la seva greu malaltia, acompanyat pels seus familiars més directes en l'entorn amable i tranquil de la seva localitat natal.

Mons. Francesc Xavier Ciuraneta i Aymí, bisbe emèrit de Lleida, va morir el passat 11 de novembre a la seva casa natal de Palma d'Ebre als 80 anys d'edat. La Catedral de Lleida va acollir dues celebracions per acomiadar-lo, per poder mantenir les distàncies reglamentàries. La primera fou al matí amb els sacerdots i membres de vida religiosa del Bisbat de Lleida i a les 16 hores per a tota la ciutadania. En ambdues celebracions hi va assistir la família.

Durant el seu pontificat es va reobrir el Seminari Diocesà de Lleida, va confiar als laics les delegacions diocesanes, va afavorir la integració i l'ecumenisme, es va obrir el procés dels màrtirs de Lleida i va dedicar l'Església de Sant Pere al beat Francesc Castelló i Aleu. També es va fer el nou edifici de Càritas diocesana, la restauració i ampliació de l'Acadèmia Mariana, i la construcció de les parròquies de Santa

Teresa Jornet i de Sant Antoni Maria Claret, ambdues a la ciutat de Lleida. Va crear el departament de Pastoral Aplicada a l'IREL i la nova biblioteca del Seminari i l'IREL. Va impulsar l'obra

Bisbe de la diòcesi dels anys 1999 al 2007

Nascut el 12 de març de 1940, fou ordenat sacerdot el 28 de juny de 1964 a Tortosa. El 12 de juny de 1991 el Sant Pare el nomenà Bisbe de la Diòcesi de Menorca. El 14 de setembre del mateix any va rebre l'ordenació episcopal a la Catedral menorquina. El 29 d'octubre de 1999, el Sant Pare Joan Pau II el nomenà Bisbe de la Diòcesi de Lleida, prenent-ne possessió el 19 de desembre del mateix any a la Santa Església Catedral. El 8 de març de 2007, el Sant Pare va acceptar la renúncia presentada per Mons. Ciuraneta, per motius de salut.

Terrestres; sant Cassià, mr.; santa Magina, mr.

4. **■ Divendres** [Is 29,17-34 / SI 26 / Mt 9,27-31]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.

5. **■ Dissabte** [Is 30,19-21.23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Dal-

REFLEXIONS

Advent per a mi, Advent per als altres

Primers diumenge d'Advent. Comencem l'any litúrgic. Els infants obriran la primera finestra del calendari que, dia a dia, finestra rere finestra, els portarà a la gran festa: el dia de Nadal. A la parròquia, encendrem el primer dels quatre ciris de la corona d'Advent. Quatre diumenges ens portaran a la Missa del Gall. El celebrant de la missa d'avui ens dirà que comencem el camí de l'any litúrgic. Tots sabem que Jesús el farà amb nosaltres, o més ben dit: nosaltres el farem amb Ell, seguint la seva vida pública, seguint els seus ensenyaments, seguint el seu dir i fer. A l'evangelí del tercer diumenge d'Advent, llegirem: «Déu envià un home que es deia Joan. Vingué com a testimoni a donar testimoni de la llum, perquè per ell tothom cregués» (Jn 1,6-8).

Temps d'Advent, preparació de la vinguda de Jesús. Durant tot l'any Ell és entre nosaltres, camina amb nosaltres. Convé estar atents per descobrir la seva presència, bategant ben viva enmig del món, en la pregària, en l'eucaristia, en el nostre silenci interior, en el germà necessitat. «Perquè per a Déu no hi ha res impossible» (Lc 1,37), ens recordarà l'evangelí del quart diumenge. El camí d'Advent acabarà amb la vinguda de Jesús en la humilitat de Betlem, del pessebre. No ens oblidem de baixar les caixes amb les figures, el suro de les muntanyes, el paper del cel i l'estel dels Mags; caldrà anar a buscar molsa o a comprar-ne, que no hi falti detall al nostre pessebre... Que els infants de casa, ajudats pels germans grans, els pares o els avis, posin cada peça a lloc, cada figura on correspon.

Visquem aquest temps litúrgic de l'Advent, fem-lo present en la nostra vida, en la vida familiar, orientada per la llum de Crist. Ara estem preparant la vinguda del Fill, de Jesús al cor dels homes i les dones de bona voluntat. La seva vinguda a cadascun de nosaltres perquè l'apropem als altres. Renovem i enfortim el nostre compromís de fer present el seu amor. «Estigueu alerta, vetlleu, perquè no sabeu quan serà el moment» (Mc 13,33), ens dirà l'evangelí del segon diumenge. Siguem Advent per als altres, apropem la vinguda del Senyor als qui comparteixen la vida amb nosaltres, amb les persones del nostre entorn, especialment els més febles i vulnerables. Escoltarem a l'evangelí del primer diumenge: «Jo envio davant teu el meu missatger perquè et prepari el camí» (Mc 1,2). Escoltem la Paraula de Déu, fem que esdevingui vida amb el nostre testimoni. Caminant per l'Advent, preparem el seu camí.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. **■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Rm 10,9-18 / SI 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

DESEMBRE

1. **■ Dimarts** [Is 11,1-10 / SI 71 / Lc 10,21-24]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, prevs., i beats Roger

Filcock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. **■ Dimecres** [Is 25,6-10a / SI 22 / Mt 15,29-37]. Sant Silvà, bisbe; beata Maria Àngela Astorch (1592-1665), verge caputxina, de Barcelona.

3. **□ Dijous** [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels

turistes; sant Cassià, mr.; santa Magina, mr.

4. **■ Divendres** [Is 29,17-34 / SI 26 / Mt 9,27-31]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.

5. **■ Dissabte** [Is 30,19-21.23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Dal-

mau o Dalmaci (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem.

6. **■ Diumenge vinent**, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Is 40,1-5.9-11 / SI 84 / 2Pe 3,8-14 / Mt 1,1-8]. Sant Nicolau de Bari, bisbe; sant Fortià, innocent màrtir venerat a Torelló; santa Carme Sallés (Vic, 1848 - Madrid, 1911), fundadora de les Concepcionistes Missioneres de l'Ensenyament (RCM).

Diumenge I d'Advent (B)

COMENTARI

Advent, una nova crida de Déu

Comencem un nou any litúrgic, és a dir, una nova ocasió d'aprofundir en la nostra fe i de viure-la més intensament. És un moment especial, un moment de gràcia. Per això l'Evangeli ens crida a la vigilància, a no despistar-nos, a no deixar-nos endur per la rutina. Comença un moment nou: *Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu.* El moment decisiu és la vinguda final de Crist però també podríem traduir «no sabeu quan és el moment». I el moment és ara, en començar un nou any litúrgic. Per això no hem de dormir, hem de *vetllar* (ho diu per quatre vegades), hem d'estar atents a aquest moment tan important. Perquè el Senyor ens concedeix preparar-nos intensament per a viure una nova experiència del seu amor.

La primera lectura ens recorda que ens hem apartat de Déu: *Hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vós... les nostres culpes se'ns emporten com el vent.* Som pecadors sí, però Déu ens estima: *Vós sou el nostre pare... el vostre nom és El-nostre-redemptor. No s'ha sentit ni s'ha vist mai un Déu fora de vós, que salvés els qui esperen en ell.* Advent és preparació per a l'arribada del nostre Salvador. Per això la súplica d'aquest Advent: *Oh, si esquinçessiu el cel i baixéssiu.* Allò que era un desig per a Isaïes és una realitat per a nosaltres. El Salvador ha baixat del cel, ja s'ha encarnat en la nostra terra.

Pau diu als cristians de Corint: *Viviu esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor.* Serà la manifestació final. *Ell, ara, us mantindrà ferm fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor sigueu trobats irrepressibles. Ell us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.* Advent és el temps de sentir-nos estimats per Déu, el moment de viure irreprotxables, sabent que el Senyor vindrà a nosaltres especialment en aquest Advent. No repetim res; cada Advent és nou, és una nova experiència de Déu en la nostra vida. No visquem despistats, no dormim; adonem-nos que ara és el «moment». Visquem *irrepressibles i en comunió amb Jesucrist.* Acollim, amb renovada il·lusió, aquesta nova crida de Déu.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 63,16b-17.19b;64,2b-7)

Vós, Senyor, sou el nostre pare, el vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Senyor, per què deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'obstinin a no creure en vós? Reconcilieu-vos amb nosaltres per amor dels vostres servents, per amor de les tribus que heu pres per heretat. Oh, si esquinçéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes! Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de vós, que salvés els qui esperen en ell. Vós veníeu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins. Però ara us heu disgustat amb nosaltres, que hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vós. Tots som semblants a persones impures, cap de les nostres bones obres no és més que la roba tacada d'impureses. Ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda i les nostres culpes se'ns emporten com el vent. No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en vós en desvetllar-se, perquè ens heu amagat la vostra mirada i ens abandoneu a les nostres culpes. Però enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som l'argila, i vós, el terrisser; tots som obra de les vostres mans.

▶ Salm responsorial (79)

R. *Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la clau de la vostra mirada, i serem salvats.*

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R.

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida perquè invoquem el vostre nom. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,3-9)

Germans, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor. Sempre beneixo Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que us ha donat en Jesucrist. De tot us ha enriquit en ell: de tot do de paraula i de coneixement. El testimoni que doneu de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres que no us manca cap mena de do, mentre viviu esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor. Ell també us mantindrà ferm fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irrepressibles. Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 13,33-37)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu. L'home que se'n va a terres llunyanes, sortint de casa deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetlli. Igual heu de vetllar vosaltres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, a la matinalda. El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 63,16b-17.19b;64,2b-7)

Tú, Señor, eres nuestro padre, tu nombre desde siempre es «nuestro Libertador». ¿Por qué nos extravías, Señor, de tus caminos, y endureces nuestro corazón para que no te tema? Vuélvete, por amor a tus siervos y a las tribus de tu heredad. ¡Ojalá rasgases el cielo y descendieses! En tu presencia se estremecerían las montañas. «Descendiste, y las montañas se estremecieron». Jamás se oyó ni se escuchó, ni ojo vio un Dios, fuera de ti, que hiciera tanto por quien espera en él. Sales al encuentro de quien practica con alegría la justicia y, andando en tus caminos, se acuerda de ti. He aquí que tú estabas airado y nosotros hemos pecado. Pero en los caminos de antiguo seremos salvados. Todos éramos impuros, nuestra justicia era un vestido manchado; todos nos marchitábamos como hojas, nuestras culpas nos arrebatában como el viento. Nadie invocaba tu nombre, nadie salía del letargo para adherirse a ti; pues nos ocultabas tu rostro y nos entregabas al poder de nuestra culpa. Y, sin embargo, Señor, tú eres nuestro padre, nosotros la arcilla y tú nuestro alfarero: todos somos obra de tu mano.

▶ Salmo responsorial (79)

R. *Oh, Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.*

Pastor de Israel, escucha; / tú que te sientas sobre querubines, resplandece; / despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios del universo, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,3-9)

Hermanos: A vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo. Doy gracias a mi Dios continuamente por vosotros, por la gracia de Dios que se os ha dado en Cristo Jesús; pues en él habéis sido enriquecidos en todo: en toda palabra y en toda ciencia; porque en vosotros se ha probado el testimonio de Cristo, de modo que no carecéis de ningún don gratuito, mientras aguardáis la manifestación de nuestro Señor Jesucristo. Él os mantendrá firmes hasta el final, para que seáis irrepressibles el día de nuestro Señor Jesucristo. Fiel es Dios, el cual os llamó a la comunión con su Hijo, Jesucristo nuestro Señor.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 13,33-37)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Estad atentos, vigilad: pues no sabéis cuándo es el momento. Es igual que un hombre que se fue de viaje, y dejó su casa y dio a cada uno de sus criados su tarea, encargando al portero que velara. Velad, entonces, pues no sabéis cuándo vendrá el señor de la casa, si al atardecer, o a medianoche, o al canto del gallo, o al amanecer: no sea que venga inesperadamente y os encuentre dormidos.

Lo que os digo a vosotros, lo digo a todos: ¡Velad!».